

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6Ek/755/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121266349
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ďuricová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121266349.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Project Consult, spol. s r.o., IČO: 36 500 712, so sídlom Hrabová 14806/1A, 080 01 Prešov, v konaní zastúpený Moravčík a spol. s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Ružová dolina 6, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 047 proti povinnému: AKBARIES, s.r.o., IČO: 36 461 695, so sídlom 22, 086 37 Andrejová, v konaní zastúpený JUDr. Mgr. Drahoslav Magdziak, advokát so sídlom Dlhý rad č. 16, Bardejov, o vymożenie 2 400,00 Eur s prísl., vedenej u súdneho exekútora JUDr. Michal Brožína, so sídlom exekútorského úradu Stropkovská 633/3, 089 01 Svidník, pod sp. zn.: 12EX 270/21, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6k/755/2021 zo dňa 18. augusta 2021, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/755/2021 zo dňa 18. augusta 2021 **z a m i e t a**.

II. Oprávnený **m á** voči povinnému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/755/2021 zo dňa 18. augusta 2021 v sume 91,72 Eur.

III. Návrh povinného na prerušenie konania **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, doručeného súdu dňa 10.03.2021, sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymożenie peňažnej pohľadávky priznanej na základe exekučného titulu, ktorým je platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica vydaný v upomínacom konaní dňa 01.06.2020, sp. zn.: 32Up/751/2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 01.07.2020 v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 19.01.2021, sp. zn.: 32Up/751/2020, ktorým bol odmietnutý odpor žalovaného (povinného) voči platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 01.06.2020, sp. zn.: 32Up/751/2020 a v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 17.02.2021, sp. zn.: 32Up/751/2020, ktorým sudca zamietol sťažnosť žalovaného (povinného) voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 19.01.2021, sp. zn.: 32Up/751/2020. V zmysle exekučného titulu bol povinný (žalovaný) zaviazaný k povinnosti zaplatiť oprávnenému (žalobcovi) istinu vo výške 2 400,00 Eur, úrok z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 2 400,00 Eur od 23.10.2017 do zaplataenia, zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy 2 400,00 Eur od 23.10.2017 do 20.05.2020, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 Eur a náhradu trov konania vo výške 445,70 Eur, a to v lehote do 15 dní odo dňa doručenia tohto platobného rozkazu alebo v tej istej lehote podať odpor. Súd uvádza, že oprávnený si v tomto exekučnom konaní uplatnil nárok v súlade s exekučným titulom, pričom si neuplatnil trovy základného konania vo výške 445,70 Eur.

2. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/755/2021 zo dňa 18.08.2021, vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 611 ods. 3 Exekučného poriadku.

3. Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie odôvodnil skutočnosťou, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal iné okolnosti či skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé obsahovo naplniť niektorý z dôvodov, ktoré Exekučný poriadok v ustanovení § 61k vyžaduje ako predpoklad zastavenia exekúcie.

4. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo doručené povinnému dňa 03.09.2021, povinný podal prostredníctvom právneho zástupcu sťažnosť, ktorá bola na súd odoslaná dňa 24.09.2021. Sťažnosť bola však povinným podaná po uplynutí zákonnej lehoty.

5. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. V zmysle § 121 ods. 1 CSP, lehota podľa tohto zákona môže byť určená podľa hodín, dní, týždňov, mesiacov a rokov.

9. V zmysle § 121 ods. 2 CSP, do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty.

10. V zmysle § 121 ods. 3 CSP, lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca.

11. V zmysle § 121 ods. 4 CSP, ak koniec lehoty prípadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

12. V zmysle § 121 ods. 5 CSP, lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

13. V zmysle § 242 CSP, sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

14. V zmysle čl. 4 ods. 1 základných princípov CSP, ak sa právne vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

15. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

16. Podstata argumentácie povinného spočíva v tom, že na základe odporu ktorý podal proti exekučnému titulu bola vec v základnom konaní upomínacím súdom najskôr postúpená Okresnému súdu Bardejov (ako príslušnému súdu) na ďalšie konanie. OS Bardejov však po tom, čo zistil že predmetný odpor bol podaný oneskorene, požiadal NS SR o rozhodnutie o príslušnosti, nakoľko podľa názoru OS Bardejov bol práve z uvedeného dôvodu (oneskorene podaného odporu) na rozhodnutie o jeho odmietnutí kauzálny príslušný upomínací súd. NS SR dal za pravdu OS Bardejov a v bode 7 uznesenia sp. zn. 3Ndob/11/2020 zo dňa 19.10.2020 uviedol " vychádzajúc z vyššie uvedeného najvyšší

súd uzatvára, že v posudzovanom spore bol podaný návrh na vydanie platobného rozkazu v majetkovom spore, proti ktorému bol odpor podaný oneskorene. Preto mal Okresný súd Banská Bystrica ako súd kauzálny príslušný podľa § 2 zákona o upomínacom konaní postupom podľa § 12 ods. 1 písm. b) zákona o upomínacom konaní odpor podaný oneskorene odmietnuť.“ Upomínací súd následne oneskorene podaný odpor právoplatne odmietol. Podľa tvrdenia povinného malo uvedeným postupom dôjsť k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces v dôsledku čoho nemohol ani platobný rozkaz ako exekučný titul nadobudnúť vykonateľnosť. Povinný súčasne žiada prerušiť predmetné konanie, nakoľko v základnom konaní proti uzneseniu, ktorým bola zamietnutá sťažnosť žalovaného voči uzneseniu o odmietnutí odporu, podal dovolanie.

17. V prvom a najpodstatnejšom rade súd uvádza, že sťažnosť bola podaná oneskorene. Súd po preskúmaní exekučného spisu konštatuje, že uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/755/2021 zo dňa 18.08.2021, bolo povinnému doručené dňa 03.09.2021. Z uvedeného vyplýva, že pätnásť deň lehoty na podanie sťažnosti pripadol na deň 18.09.2021, t.j. sobota, a teda posledným dňom lehoty bol najbližší nasledujúci pracovný deň - pondelok 20.9.2021. Keďže povinný podal sťažnosť až dňa 24.09.2021, povinný podal predmetnú sťažnosť po zákonom stanovenej lehote.

18. Súd konštatuje, že včasnosť podania sťažnosti je zákonnou podmienkou jej prípustnosti, nakoľko márnym uplynutím lehoty na podanie sťažnosti nadobúda uznesenie právoplatnosť. Lehota na podanie sťažnosti je totiž zákonnou procesnou lehotou, ktorej uplynutím dochádza k procesnej preklúzii pôvodného procesného práva, uplatniť sťažnosť. Sťažnosť podaná po uplynutí zákonnej lehoty je preto neprípustná.

19. Nad rámec uvedeného k meritu sťažnosti súd uvádza, že s tvrdením povinného že "sa jedná o odpor pri ktorom nie sú dané podmienky na jeho odmietnutie a teda nebol odmietnutý" sa súd nestotožňuje, nakoľko k odmietnutiu odporu došlo kauzálny príslušným súdom zo zákonných dôvodov (§ 12 ods. 1 písm. b) zákona o upomínacom konaní). Vo vzťahu k ďalšiemu tvrdeniu povinného, že ex lege nastávajú účinky zrušenia platobného rozkazu postupom podľa § 14 ods. 3 zákona o upomínacom konaní, a teda postúpením došlo k zrušeniu platobného rozkazu zo zákona, v dôsledku čoho tak nemôže existovať vykonateľné rozhodnutie, súd uvádza, že platobný rozkaz sa ex lege zruší len podaním kvalifikovaného odporu, ktorým odpor podaný po lehote nie je. Súd dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. Poukazujúc na postup súdov v základnom konaní povinný opomína vlastné nedostatočne ostražité a starostlivé konanie spočívajúce v oneskorene podanom odpore. Postupom upomínacieho súdu nedošlo k "zhojeniu" skutočnosti, že odpor bol podaný oneskorene. Postúpením veci Okresnému súdu Bardejov sa z podaného odporu nestal odpor podaný v lehote, ktorý by mal za následok zrušenie platobného rozkazu zo zákona.

20. Následky, ktoré má mať postup upomínacieho súdu tvrdené povinným (porušenie práva na spravodlivý súdny proces dôsledku čoho neexistuje vykonateľný exekučný titul) navyiac nekonštatoval ani Najvyšší súd vo vyššie uvedenom rozhodnutí, hoci v čase keď predmetné rozhodnutie vydával už k uvedeným skutočnostiam (k postúpeniu) došlo. Práve naopak, Najvyšší súd SR konštatoval, že "o odmietnutí oneskorene podaného odporu proti platobnému rozkazu vydanému v konaní podľa zákona o upomínacom konaní je kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica" (bod 8 rozhodnutia). Z uvedeného možno jednoznačne vyvodiť že napriek postúpeniu veci, k spochybneniu existencie platobného rozkazu ako takého nedošlo. Súd zdôrazňuje (vo vzťahu k argumentácii povinného, že postúpením došlo k zrušeniu platobného rozkazu), že na základe nesúhlasu Okresného súdu Bardejov došlo k rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR, ktorým bola vec právoplatne vrátená upomínaciemu súdu na konanie. Nedošlo preto k vytvoreniu prekážky res iudicata vo vzťahu k podanému odporu, tak ako sa to snaží prezentovať povinný. Zjednodušene je možné konštatovať, že proces postúpenia s konečnou platnosťou nenastal z dôvodu že Najvyšší súd SR vec právoplatne vrátil upomínaciemu súdu na rozhodnutie o podanom odpore. Okresný súd Bardejov vo veci samej nekonal vôbec.

21. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd námietke povinného o nevykonateľnosti exekučného titulu (na ktorú námietku musí exekučný súd prihliadať ex offa v ktoromkoľvek štádiu konania) neprisvedčil. Podkladom na vedenie exekúcie je právoplatné a vykonateľné rozhodnutie a

povinný doteraz nepreukázal že povinnosť ním uloženú splnil. Na základe uvedeného súd podľa § 250 ods. 1 CSP, sťažnosť povinného zamietol.

22. Konajúci súd súčasne poukazuje aj na rozhodnutie tunajšieho exekučného súdu vo veci sp. zn. 49Ek/770/2021 zo dňa 4.10.2021 (v ktorej súd rozhodol na základe rovnakého exekučného titulu o trovách základného konania) z ktorého cituje " zo spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 32Up/751/2020 taktiež zistil, že platobný rozkaz sp. zn. 32Up/751/2020 zo dňa 01. 06. 2020 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 01. 07. 2020. Zároveň súd zistil, že v uvedenom konaní bola uznesením sp. zn. 32Up/751/2020 zo dňa 17. 02. 2021 zamietnutá sťažnosť žalovaného (v tomto konaní povinný) proti uzneseniu sp. zn. 32Up/751/2020 zo dňa 19. 01. 2021, ktorým súd odpor žalovaného ako podaný oneskorene odmietol. Uznesenie sp. zn. 32Up/751/2020 zo dňa 17. 02. 2021 nadobudlo právoplatnosť dňa 24. 02. 2021. Súd tiež zistil, že v uvedenom konaní povinný ako žalovaný (tak ako už bolo uvedené) podal mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie proti uzneseniu sp. zn. 32Up/751/2020 zo dňa 17. 02. 2021, o ktorom nebolo doposiaľ rozhodnuté. Vzhľadom na uvedené súd mal zo spisu za preukázané, že exekučný titul - platobný rozkaz sp. zn. 32Up/751/2020 zo dňa 01. 06. 2021 je vykonateľným exekučným titulom. Súd sa zároveň stotožnil s názorom povinného o tom, že základnou podmienkou vykonania exekúcie je exekučný titul, t. j. vykonateľné súdne rozhodnutie. Súd ale v danom prípade na základe zisteného skutkového stavu nevyhodnotil, že by exekučný titul, ktorý je podkladom tejto exekúcie trpel vadou, ktorá by zakladala jeho nevykonateľnosť. Ani prípadné vady súdneho konania, ktoré by prípadne predchádzali vydaniu vykonávaného rozhodnutia, preto nezakladajú súčasne vadu vykonávacieho konania, na ich nápravu slúžili sťažovateľovi iné procesné prostriedky. Súd zároveň dodáva, že za skutkového stavu, keď oprávnený disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, exekučný súd nemôže oprávnenému odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva. Oprávnený si v exekučnom konaní iba uplatňuje právo priznané mu vykonateľným exekučným titulom, ktoré nebolo povinným splnené dobrovoľne, t. j. realizuje svoje právo. Nekoná v rozpore s právom." S uvedenými závermi sa súd v plnom rozsahu stotožňuje.

23. Vo vzťahu k návrhu povinného na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP z dôvodu, že v základnom konaní proti uzneseniu, ktorým bola zamietnutá sťažnosť žalovaného voči uzneseniu o odmietnutí odporu, podal dovolanie, súd uvádza, že len samotným podaním dovolania exekučný titul nezanikol a naďalej je ako právoplatné a vykonateľné rozhodnutie podkladom vykonávanej exekúcie. Ak chcel povinný zabrániť vykonaniu exekúcie, resp. pozastaviť jej výkon, nestačilo len podať dovolanie. Táto samotná skutočnosť v súvislosti s podaním návrhu na prerušenie konania je nepostačujúca, exekučný titul je právoplatný a vykonateľný, t. j. možno na nárok v ňom judikovaný viesť exekúciu. Len samotné podanie dovolania na tomto závere nič nemení. Povinný mal možnosť požiadať o odklad vykonateľnosti rozhodnutia (exekučného titulu). Z „Dovolania“ zo dňa 21.04.2021, ktoré bolo v predmetnej veci súdu predložené vyplýva, že povinný ním zároveň o odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia nepožiadaval. V zmysle ustanovenia § 444 Civilného sporového poriadku môže vykonateľnosť rozhodnutia (exekučného titulu) dovolací súd (Najvyšší súd SR) odložiť len ak bol podaný návrh na odklad vykonateľnosti a sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Najvyšší súd bez návrhu podľa súčasnej právnej úpravy vykonateľnosť rozhodnutia nemôže (výnimkou je ex lege odklad rozhodnutia vydaného v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, čo však nie je tento prípad), preto ak povinný nepodal návrh na odklad vykonateľnosti, rozhodnutie je naďalej vykonateľné.

24. Na druhej strane súd ale považuje za potrebné uviesť, že aj keby bol odklad vykonateľnosti odložený, samo o sebe to ešte neznamená, že exekučný titul bude zrušený a teda že možno dospieť k záveru, že dovolacie konanie dopadne v prospech povinného. Odklad vykonateľnosti môže len predznamenávať, že rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom môže byť v dovolacom konaní zrušené, prípadne aj zmenené. V rovine exekučného konania by následkom povolenia odkladu vykonateľnosti exekučného titulu (vysloveného v konaní pred dovolacím súdom) mal byť odklad exekúcie v zmysle 61h ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku, o ktorom rozhoduje exekútor vydaním upovedomenia o odklade exekúcie.

25. Na základe uvedeného teda súd konštatuje, že samotné podanie mimoriadneho opravného prostriedku voči rozhodnutiu súdu samo o sebe v exekučnom konaní (t. j. už vo vykonávacom konaní, ktoré prebieha na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia) nie je dôvodom na prerušenie exekúcie. Zrušenie exekučného titulu síce predstavuje obligatórny dôvod zastavenia exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, avšak v danom prípade doteraz k

zrušeniu exekučného titulu neprišlo, pričom zákon rovnakú právnu silu smerujúcu k zastaveniu exekúcie nepriznáva „len“ potenciálnej hrozbe zrušenia exekučného titulu. V prípade ak zákon pripúšťa možnosť podania mimoriadneho opravného prostriedku proti právoplatnému a vykonateľnému rozhodnutiu súdu, vykonanie takéhoto úkonu nemá vplyv na vykonateľnosť exekučného titulu, nemá suspenzívny účinok a teda nezakladá ex offo odklad vykonateľnosti exekučného titulu, t. j. nepredstavuje dôvod pre ktorý by sa v exekúcii nemohlo pokračovať. V tomto exekučnom konaní je podkladom pre vykonanie exekúcie vykonateľný exekučný titul, ktorý nebol zrušený, pričom exekučný súd nepreskúmava vecnú správnosť exekučného titulu. Z rozhodnutí Ústavného súdu SR (napr. sp. zn. PL. ÚS 21/2000, sp. zn. I. ÚS 5/2000 a sp. zn. III. ÚS 60/2004) ale najmä z rozhodovacej činnosti exekučného súdu vyplýva, že podanie mimoriadneho opravného prostriedku nie je okolnosťou, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu. Ak teda podanie dovolania nebráni ďalšiemu vymáhaniu exekučného titulu, nie je potom možné konštatovať, že bráni pokračovaniu v exekúcii a túto je nutné prerušiť.

26. Súd uvádza, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní odpovedalo na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Súd preto nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými tvrdeniami povinného, ktoré nie sú právne relevantné a nemajú rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdu o sťažnosti povinného (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16. 03. 2005).

27. Podľa § 199d ods. 1, 2, 3 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať. Štát má právo na náhradu trov voči tým, ktorí mali pri dokazovaní nejakú povinnosť, ak im ich vznik možno pričítať.

28. Keďže povinný inicioval návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, sťažnostný súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

29. Pretože súd prvej inštancie sťažnosť povinného zamietol, nárok na náhradu trov konania o sťažnosti sťažnostný súd s poukazom na § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 199d ods. 1 Exekučného poriadku priznal oprávnenému ako úspešnej strane, ktorý si nárok na náhradu trov uplatnil vo vyjadrení k podanej sťažnosti. Pokiaľ ide o výšku trov za vyjadrenie k podanej sťažnosti, súd oprávnenému priznal náhradu trov v sume 91,72 Eur spočívajúcu v odmene za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k sťažnosti vo výške 65,57 Eur, k tomu prislúchajúci režijný paušál vo výške 10,87 Eur; navyšené o 20 % DPH; to všetko v zmysle § 11 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 2, § 13a ods. 2 písm. c) a ods. 5, § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v platnom znení. Uvedené trovy exekúcie budú v prospech oprávneného vymáhané po právoplatnosti tohto rozhodnutia na základe vydaného dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie (§ 199d ods. 1 Exekučný poriadok).

30. Vzhľadom na všetky skutočnosti vyššie uvedené, rozhodol súd tak ako je uvedené vo výrokoch tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).